

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 sierpnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że K. G. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy.

Zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 10.343,28 zł w tym:

- 1) z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne za okres od kwietnia 2011 roku do kwietnia 2013 roku 3.863,88 zł i odsetek w kwocie 1.461 zł,
- 2) z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od czerwca 2013 roku do maja 2014 roku 3.949,51 zł i odsetek w kwocie 612 zł,
- 3) z tytułu składek na Fundusz Pracy za okres do lutego 2012 roku do kwietnia 2013 roku w wysokości 345,89 zł i odsetek w kwocie 111 zł.

Decyzja została wydana na podstawie art.83 ust.1 i art.32 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. 2015.121).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż płatnik K. G. nie dopełnił obowiązku wynikającego z art.46 ust.1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z czym Zakład wydał decyzję określającą wysokość należności. Wydana decyzja stanowi podstawę do zabezpieczenia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji pełnomocnik K. G. wniósł o jej uchylenie i umorzenie postępowania w sprawie.

Podał, iż ubezpieczony w 15 września 2014 roku wystąpił do Zakładu z wnioskiem o rozliczenie kont oraz złożył dokumenty korygujące. 6 października 2014 roku Zakład wskazał wysokość zaległości. 15 października 2014 roku ubezpieczony spłacił należność główną. 16 października 2014 roku ubezpieczony wstąpił o rozłożenie odsetek od zaległych kwot na raty lub umorzenie połowy odsetek i rozłożenie pozostałej części na 24 raty. 23 listopada 2014 roku ubezpieczony podpisał układ ratalny.

Zdaniem ubezpieczonego postępowanie administracyjne jest bezprzedmiotowe, nie istnieje bowiem przedmiot postępowania. Podpisując układ ratalny Zakład mógł zabezpieczyć swoją należność poprzez ustanowienie hipoteki na nieruchomości powoda, czego zaniechał.

Wobec istnienia układu ratalnego Zakład nie miał podstaw do wszczęcia postępowania w stosunku do ubezpieczonego celem stworzenia stanu prawnego umocowującego go do dokonania wpisów w hipotecę. Ubezpieczony realizuje ugodę, nie posiada żadnych zaległości.

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony K. G. zwrócił się do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o rozliczenia konta. W odpowiedzi na wniosek ubezpieczonego w piśmie z dnia 6 października 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał wysokość zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres prowadzenia przez ubezpieczonego działalności do sierpnia 2014 roku.

Należności te wynosiły:

- 1) z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne za okres od grudnia 2008 roku do grudnia 2009 roku i za kwiecień 2013 roku - 15.973,09 zł,
- 2) z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od grudnia 2009 roku do maja czerwca 2014 roku - 19.867,54 zł,
- 3) z tytułu składek na Fundusz Pracy za okres do stycznia 2010 roku do lipca 2012 roku, za kwiecień 2013 roku w wysokości - 1.550,12 zł. (wniosek – k.10, pismo ZUS – k.6)

15 października 2014 roku ubezpieczony spłacił należność główną z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne w kwocie 15.973,09 zł, z tytułu składek na ubezpieczenia zdrowotne, w kwocie 19.867,57 zł i 1.550,12 zł z tytułu składek na Fundusz Pracy. (potwierdzenie wpłaty – k.13-15)

16 października 2014 roku ubezpieczony wstąpił o rozłożenie odsetek od zaległych kwot na raty lub umorzenie połowy odsetek i rozłożenie pozostałej części na 24 raty. (wniosek – k.7-9)

W dniu 23 listopada 2014 roku ubezpieczony zawarł z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych I Oddziałem w Ł. umowę o rozłożenie na raty należności z tytułu składek.

Umowa obejmuje:

- 1) składki na ubezpieczenia społeczne za okres od listopada 2010 roku do sierpnia 2012 roku i za kwiecień 2014 roku w wysokości 4.740 zł wraz odsetkami w wysokości 1.588 zł,
- 2) składki na ubezpieczenie zdrowotne za okres od kwietnia 2013 roku do maja 2014 roku w wysokości 4.891 zł wraz z odsetkami w wysokości 473 zł,
- 3) składki na Fundusz Pracy za okres od listopada 2011 roku do lipca 2012 roku i za kwiecień 2013 roku w wysokości 482 zł wraz z odsetkami w wysokości 126 zł.

Łączna kwota objęta umową wynosi 12.300 zł.

Z tytułu zwartej umowy wierzyciel zobowiązał się do podjęcia działań zmierzających do zawieszenia wcześniej wszczętych i niezakończonych postępowań egzekucyjnych dotyczących należności z tytułu składek objętych umową, nie wszczynać i nie wznawiać postępowań egzekucyjnych przez okres objęty umową, podjęcia działań zmierzających do umorzenia postępowania egzekucyjnego dotyczącego należności objętych umową po całkowitej spłacie zgodnie z ustalonym harmonogramem spłat. (umowa – k.13-16 akt ZUS)

W dniu 3 lipca 2015 roku Zakład zawiadomił ubezpieczonego o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy na którą składają się należności:

- 1) na ubezpieczenia społeczne za okres od marca 2011 roku do kwietnia 2013 roku w wysokości 3.990,72 zł wraz z odsetkami w wysokości 1.476 zł,
- 2) z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od maja 2013 roku do maja 2014 roku 4.084,60 zł i odsetek w kwocie 589 zł,
- 3) z tytułu składek na Fundusz Pracy za okres do lutego 2012 roku do kwietnia 2013 roku w wysokości 364,97 zł i odsetek w kwocie 113 zł. (zawiadomienie – k.3 akt ZUS)

W odpowiedzi na zawiadomienie ubezpieczony podał, że postępowanie jest bezprzedmiotowe bowiem należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy zostały objęte umową o rozłożenie na raty. (pismo ubezpieczonego – k.17-18 akt ZUS)

Pismem z dnia 30 lipca 2015 roku Zakład powiadomił ubezpieczonego, że postępowanie zostało wszczęte w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy celem dokonania wpisu hipoteki przymusowej jako zabezpieczenia tych należności, zapewnienia spłaty należności publicznoprawnych jak i prawidłowości realizacji postanowień umowy o ratalnej spłacie zadłużenia. (pismo ZUS – k.23 akt ZUS)

Po zakończeniu postępowania Zakład wydał zaskarżoną decyzję.

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny między stronami. Istotne w sprawie okoliczności zostały ustalone na podstawie dowodów z dokumentów, których strony nie kwestionowały. Ubezpieczony nie kwestionował wysokości należności wskazanych w zaskarżonej decyzji.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest niezasadne.

Na wstępie należy wskazać, iż zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Sądu Najwyższego, w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych przedmiot rozpoznania sprawy sądowej wyznacza decyzja organu rentowego, od której wniesiono odwołanie (por. postanowienia z dnia 20 stycznia 2010 r., II UZ 49/09, LEX nr 583831, wyrok z dnia 23 kwietnia 2010 r., II UK 309/09, LEX nr 604210, wyrok z dnia 26 maja 2011 r. w sprawie II UK 360/10, LEX 901610). Stanowisko to w niniejszej sprawie oznacza konieczność odpowiedzi na pytanie, czy ubezpieczony jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy i czy kwoty należności wskazane w decyzji są prawidłowe.

Stosownie do treści art.46 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 roku, poz.963) płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczyć, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz obliczać należne składki na ubezpieczenia za każdy miesiąc kalendarzowy.

Ubezpieczony w spornym okresie objętym decyzją nie opłacał składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy. Ubezpieczony nie kwestionował również wysokości należności wskazanych w zaskarżonej decyzji.

Zdaniem ubezpieczonego organ rentowy nie miał podstaw do wydania decyzji w zakresie ustalenia wysokości należności z tytułu składek, bowiem przed wydaniem decyzji zawarł umowę o rozłożeniu tych należności na raty, którą to umowę wykonuje.

Organ rentowy stosownie do treści art.83 ust.1 punkt 1 ww. ustawy, miał prawo wydać decyzję w zakresie ustalenia wysokości zaległości, która w swojej treści jedynie określa należności ubezpieczonego z tytułu nieopłaconych składek, po uwzględnieniu dokonanych już wpłat, zgodnie z unormowaniami zawartymi w układzie ratalnym. Organ rentowy, wydając zaskarżoną decyzję w celu określenia zadłużenia do ewentualnego przyszłego ustanowienia zabezpieczenia należności, nie naruszył układu ratalnego zawartego z ubezpieczonym. Zawarcie umowy ratalnej nie wyklucza bowiem ustanowienia zabezpieczenia hipotecznego, albo zastawu. Ustanowienie zabezpieczenia należności nie stanowi również egzekucji roszczenia.

Reasumując, nie można uznać, iż zaskarżona decyzja jest bezzasadna, bowiem nie jest kwestionowane ani istnienie zaległości składkowych, ani ich wysokość i Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie.

Na marginesie należy wskazać, iż cel jakim kierował się organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję ma charakter tylko asekuracyjny, bowiem Zakład dysponuje umową ratalną, którą ubezpieczony wykonuje oraz gwarancją (wynikającą z umowy), iż w przypadku niedochowania warunków tego układu cała należność jest natychmiast wymagalna.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ubezpieczonego.

26.09.2016 r.